НАУКОВІ ЗАПИСКИ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»

Серія «Філологічна»

Збірник наукових праць

Випуск 54

Острог
Видавництво Національного університету «Острозька академія»
2015

УДК 81. 161. 2+
81. 111
ББК: 81. 2 Укр. +
81. 2 Англ.
Н 34

Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету «Острозька академія»
(протокол № 8 від 26 березня 2015 року)

Збірник затверджено постановою президії ВАК України
від 22 квітня 2011 року № 1-05/4

Редакційна колегія:
Архангельська А. М., доктор філологічних наук, професор;
Білоус П. В., доктор філологічних наук, професор;
Вокальчук Г. М., доктор філологічних наук, доцент;
Пасічник І. Д., доктор психологічних наук, професор;
Поліщук Я. О., доктор філологічних наук, професор;
Тищенко О. В., доктор філологічних наук, професор;
Хом'як І. М., доктор педагогічних наук, професор, академік АН ВШ України;
Яворська Г. М., доктор філологічних наук, професор.

Н 34 Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна» : збірник наукових праць / укладачі : І. В. Ковальчук, Л. М. Коцюк, С. В. Новоселецька. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2015. – Вип. 54. – 316 с.

У збірнику містяться статті, присвячені проблемам сучасного мовознавства та порівняльного літературознавства, а також методиці навчання іноземних мов. Збірник рекомендовано науковцям, викладачам, студентам-філологам і всім, хто цікавиться філологічною наукою.

УДК 81. 161. 2+
81. 111
ББК: 81. 2 Укр. +
81. 2 Англ.

Адреса редколегії:
35800, Україна, Рівненська обл., м. Острог, вул. Семінарська, 2,
Національний університет «Острозька академія»,
факультет романо-германських мов

© Видавництво Національного університету
«Острозька академія», 2015

К формам внеаудиторной работы можно отнести и экскурсии. На кафедре перевода и лингвистической подготовки иностранцев ДНУ с иностранными студентами проводят различные экскурсии (экскурсия по городу, экскурсия в научную библиотеку ДНУ, экскурсии в художественный и исторический музеи, экскурсии в другие города Украины: в Запорожье, в Полтаву, в Умань и т.д.), организовывают посещение театра оперы и балета и театра «Верим», филармонии и т.д.

Хотя страноведческие и лингвострановедческие материалы, представленные в учебных пособиях, содержат определённую информацию об Украине, они не всегда позволяют в достаточной степени познакомить иностранцев с историей, географией, экономикой, культурой нашей страны. Безусловно, страноведческие пособия, знакомящие иностранцев с традициями, обычаями, привычками граждан нашей страны, целесообразны. Однако на начальном этапе обучения, когда студенты не могут ещё читать на русском языке книги и статьи собственно страноведческого характера, актуальным является проведение экскурсий. Особенно важно во время экскурсий использовать материалы местного страноведения. Непосредственно перед экскурсией со студентами проводиться определённая подготовительная работа. Преподавателями кафедры ПЛПИ ДНУ разработано методическое пособие, включающее лексический материал для проведения разнообразных экскурсий. Так, например, перед экскурсией в научную библиотеку ДНУ им. Олеся Гончара студентам предлагаются такие задания: запомнить значения новых слов, прослушать и повторить словосочетания, прочитать и перевести текст, ответить на вопросы по тексту и т.п. Методическое пособие включает лексический материал для проведения таких экскурсий как в театр оперы и балета, в аэрокосмический музей, в ботанический сад, в художественный музей, в планетарий, в Петриковку – центр народного творчества и т.д.

Ярким примером публичной подготовленной монологической речи студента-иностранца является выступление на научной конференции. Научно-практические тематические конференции иностранных студентов ежегодно проводятся кафедрой ПЛПИ ДНУ. На конференцию приглашаются студенты-иностранцы всех вузов города, которые достигли определённых успехов в изучении русского языка. Конференции стали уже традиционными, к ним готовятся и студенты, и преподаватели. По итогам конференции выпускается сборник творческих работ студентов-иностранцев города Днепропетровска. Например, в 2014 году была проведена конференция под названием «Наполним музыкой сердца», на которой были представлены такие доклады как «Очаровательные ритмы утончённой музыки Туниса», «О китайских музыкальных инструментах», «Традиции и современность в музыке жителей Узбекистана» и другие [1]. Очень важно, чтобы студент-иностранец продемонстрировал свои знания и умения в изучении русского языка.

Следует отметить, что широкие возможности внеаудиторных форм работы неразрывно связаны с аудиторным обучением. И только рациональная совместимость аудиторных и внеаудиторных занятий может дать положительные результаты комплексной подготовки иностранных студентов. Таким образом, внеаудиторные формы работы становятся важным звеном интенсификации учебного процесса, направленного на совершенствование подготовки иностранных студентов.

Литература:

1. Матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції «Лінгвістичні та лінгвокультурологічні аспекти навчання іноземних студентів у вищих навчальних закладах України». – Дніпропетровськ, 2014. – 170 с.
2. Стёпина Т. М. Организация внеаудиторной работы со студентами в неязыковом вузе / Т. М. Стёпина. – Актуальные проблемы обучения иностранных студентов. Материалы VIII межвуз. научно-практ. конф. – Днепропетровск, 2006. – 92 с.
3. Тер-Минасова С. Г. Язык и межкультурная коммуникация / С. Г. Тер-Минасова. – М. : Слово, 2008. – 624 с.

УДК 811. 112. 2

Т. О. Пивоварчук,
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне

MODERNE METHODEN DES FRÜHEN FREMDSPRACHENUNTERRICHTS

Статтю присвячено аналізу та можливостям впровадження сучасних комунікативно-орієнтованих методів та прийомів раннього вивчення іноземної мови, що сприяють розвитку іншомовної мовної та мовленнєвої компетенцій дітей, їх соціалізації та інтеграції у європейське суспільство, мовна політика якого спрямована на багатомовність кожного громадянина.
Ключові слова: *раннє вивчення іноземної мови, метод TPR (метод повного фізичного реагування), метод CLIL (предметно-мовленнєве інтегроване вивчення іноземної мови), наративний метод, комунікативний метод.*

Статья посвящена анализу и возможностям применения современных коммуникативно-ориентированных методов и приемов раннего изучения иностранного языка, способствующих развитию иноязычной языковой компетенции детей, их социализации и интеграции в европейское общество, языковая политика которого направлена на многоязычие каждого гражданина.
Ключевые слова: *раннее обучение иностранному языку, метод TPR (метод полного физического реагирования), метод CLIL (предметно-языковое интегрированное обучение), нарративный метод, коммуникативный метод.*

This article examines the analysis and opportunities of the introduction of modern communication-oriented methods and techniques of early foreign language learning, contributing to the development of foreign language speech and language competences of children, their socialization and integration into European society, language policy of which is aimed to multilingualism of every citizen.
Key words: *early foreign language learning method TPR, method CLIL, narrative method, communicative method.*

Immer häufiger spricht man heute vom «Frühen Fremdsprachenlernen» und dessen Vorteile. In der Strategie für Mehrsprachigkeit der Europäischen Union wird das Fremdsprachenerlernen gefördert und so hat die Sprachenpolitik der EU zum Ziel, dass alle EU-Bürger zusätzlich zu ihrer Muttersprache zwei weitere Sprachen beherrschen sollten. Da sich die ukrainische Politik an die Grundlagen und Prinzipien der europäischen Politik orientiert, sollte, unserer Meinung nach, auch die Sprachenpolitik unseres Staates den Aufbau des frühen Fremdsprachenlernens und der Sprachenvielfalt propagieren. Je kleiner Kinder sind, desto größer ist ihre Lernbereitschaft, besonders, wenn es ihnen spielerisch und ohne Zwang vermittelt wird.

Die Frage darüber, welche Ziele dieser frühe Fremdsprachenunterricht verfolgen sollte und nach welchen methodischen Prinzipien Lehrer und Lehrerinnen sinnvollerweise vorgehen sollten, damit der Fremdsprachenunterricht eine positive Einstellung des Kindes zu Fremdsprachen fördert, wird in diesem Artikel gestellt.

© Т. О. Пивоварчук, 2015

Der Begriff «Methode» kommt vom griechischen Wort «methodos», was «der Weg zu etwas hin» bedeutet. Aus dieser Grundbedeutung lässt sich sehr allgemein ableiten, dass Unterrichtsmethoden Verfahren des Lehrens, also der Unterweisung und Anleitung sind, die im Unterricht Anwendung finden. Methoden werden in der Regel nicht fertig konzipiert «auf den Tisch gelegt». Oft ist es nur ein Ansatz, der sich vielleicht durchsetzt, dann durch andere Ansätze ergänzt wird. Was ist nun die Methode, mit der man am besten Fremdsprachen lernt? Wie Ruth Albert schreibt, ist dies unter Sprachdidaktikern umstritten. «Leider ist es auch sehr stark von Moden abhängig, welche Methoden gewählt werden. Bis in jüngste Zeit wurden immer wieder neue Methoden so eingeführt, dass sie davor üblichen Methoden radikal abgelehnt und durch das neue Verfahren ersetzt wurden. Inzwischen ist man der Meinung, dass es ganz verschiedene Typen von Lernern gibt, die auf unterschiedliche Weise lernen, und die deshalb auch unterschiedlichen Methoden brauchen» [1].

Methodenkenntnis erlaubt es trotzdem, für die jeweilige Zielgruppe, deren Fähigkeiten und die vorgegebenen Lernziele die geeignete Methode (das Lehrwerk) bzw. von Fall zu Fall den möglichst besten methodischen Weg auszuwählen [4].

Der vorliegende Artikel will vier für den frühen Fremdsprachenunterricht geeignete Methoden analysieren, deren Ziel ist es, die Kinder so früh wie möglich – und so lange wie nötig – spielerisch und stressfrei, aber gezielt und systematisch in ihrem Erwerb der deutschen Sprache zu unterstützen.

Unter *Total Physical Response (TPR)* wird eine Fremdsprachenlehrmethode verstanden, die auf einigen grundlegenden Beobachtungen des kindlichen Spracherwerbs aufbaut, z.B. dass das Zuhören und Verstehen von verschiedenen physischen Reaktionen begleitet ist (lächeln, nach etwas greifen, etwas aufnehmen, schauen usw.) – lange bevor die Lernenden beginnen, die Sprache selbst mündlich zu gebrauchen. Bei TPR wird Lernen mit körperlicher Aktivität kombiniert. Es soll Spaß machen und so entspannt wie möglich sein.

Diese Methode wurde in den 60-er Jahren von dem Psychologen James J. Asher nach ca. 30 Forschungsjahren entwickelt. Ashers Überlegungen basieren auf dem Erwerb der Muttersprache eines Kleinkindes, bei dem das Hörverstehen dem Sprechen lange vorausgeht. Das Kleinkind nimmt Sprache zunächst als undifferenzierte Lautfolge wahr. Mit der Zeit lernt es, dass eine Lautfolge mit einer Handlung oder einem Gegenstand korrespondiert. Keiner zwingt das Kleinkind zu sprechen. Es beginnt damit, wenn es dazu bereit ist.

Auch beim Fremdsprachenerwerb sollten die Lernenden nicht zum Sprechen gezwungen werden, sondern vielmehr soll die silent period respektiert werden [2, s. 3–6].

Der Unterricht mit TPR läuft nach festen Mustern ab: Die Lehrkraft beschreibt in Worten eine Handlung und führt diese gleichzeitig pantomimisch oder real aus. Sie fordert die Lernenden auf, die Handlungen ebenfalls in gleicher Weise auszuführen. So lernen sie zunächst, auf einfache, kurze Aufforderungen zu reagieren. Nach und nach werden die sprachlichen Äußerungen komplexer, aber die Grundmethode bleibt unverändert.

Charakteristika von TPR sind:

1. Die Lehrkraft gibt Anweisungen und die Lernenden handeln in Reaktion darauf.

2. Die Befehlsform ist – auch auf fortgeschrittenerem Niveau – die am häufigsten benutzte sprachliche Form. Für Asher steht das Verb in der Imperativ-Form im Vordergrund. Im Vergleich zum Englischen unterscheiden sich jedoch die grammatischen Formen des Imperativs. So bedeutet das englische «sit down!» auf Deutsch entweder «setz dich!» oder «setz euch!» oder «setzen wir uns!». Dieses Phänomen sollte beim Methodentransfer bedacht werden.

3. Der Schwerpunkt des Unterrichts liegt auf der Fertigkeit des Zuhörens und auf dem Umsetzen des Gehörten in körperliche Bewegung.

4. Die mündliche Produktion. Die Lernenden brauchen erst dann zu sprechen, wenn sie sich dazu bereit fühlen bzw. genügend Selbstvertrauen dazu haben.

5. Wo immer möglich wird Humor in die Unterrichtsstunden gebracht, damit diese stressfrei und angenehm verlaufen.

Das mit TPR einzuführende Wortmaterial muss sorgfältig ausgewählt werden. Die Aufforderungen und die zugehörigen Bewegungen müssen eindeutig sein. Das neue Vokabular sollte schrittweise eingeführt werden, der Wortlaut und die Reihenfolge der Äußerungen müssen immer gleich sein. Begriffe und Phrasen, die mit TPR gelernt werden, müssen in den einzelnen Stunden sehr oft wiederholt werden. Die Lehrkraft sollte auf ein mäßiges Sprechtempo und saubere Aussprache achten.

TPR sollte als Methode den ganzen Sprachlernprozess begleiten, ist aber besonders für den Einstieg in eine neue Sprache geeignet. Mit ihr können pro Unterrichtsstunde bis zu 30 neue Wörter verstanden werden. Das führt zu Erfolgserlebnissen, die als Motivation für das weitere Lernen genutzt werden können.

TPR ist eine sehr effektive Möglichkeit eine Fremdsprache zu erlernen und bietet ein schnelles Verstehen der Fremdsprache, unabhängig von der Schulbildung, Unterstützung der Langzeiterinnerung, Stressfreiheit. Der Zwang, sich in der neuen Sprache gleich äußern zu müssen, entfällt. Der Zeitpunkt, wann man beginnt, sich in der neuen Sprache zu äußern, kann selbstbestimmter gewählt werden. Da TPR zu den multisensorischen Lehr-und Lernmethoden gehört und auditives, kinästhetisches und visuelles Lernen fördert, entspricht es den Bedürfnissen aller Lerntypen.

Vorlesen und Wahrnehmung (narrative Methode).

Der Begriff Narration kommt von dem lateinischen Wort «narrare», das «erzählen» bedeutet. Er ist als Oberbegriff sowohl für Geschichten (Narration als Produkt) als auch für das Erzählen von Geschichten (Narration als Prozess) zu verstehen. Unabhängig von Form und Inhalt einer Geschichte gibt es einige konstituierende Merkmale: eine Geschichte braucht Figuren beziehungsweise Handlungsträger und sie muss sich in einer erzählten Welt abspielen, die sich durch ihren Orts-, Zeit- und Realitätsbezug eindeutig bestimmen lässt.

Geschichten können bereits am Anfang des DaF-Angebots erzählt werden. Wie bei der TPR-Methode wird hier die rezeptive Fertigkeit «Hören» geschult, und es gibt für die Kinder keine Notwendigkeit, Deutsch zu sprechen. Darüber hinaus hören die Kinder ganze Sätze und Strukturen. Wichtig ist, dass beim Erzählen eine besondere Beziehung zwischen Zuhören und dem Erzähler/der Erzählerin entsteht. Geschichteerzählen kommt dem muttersprachlichen Lernen nahe; es ist ein Sprachbad, bei dem die Kinder mit einer Mischung aus Gestik, Mimik, Stimmungsmodulation und Bildeinsatz konfrontiert werden.

Die erzählten Geschichten sollten einen Bezug zur Erfahrung und Lebenswelt des Kindes und einen Spannungsbogen haben. Hilfsmittel wie Bilder, Stimme, Gestik und Mimik und sprachliche Wiederholungen innerhalb der Geschichte erleichtern den Verstehensprozess. Da Kinder es lieben, die gleichen Geschichten immer wieder zu hören, sollte jede Geschichte aufgeschrieben und im gleichen Wortlaut wiederholt vorgetragen werden.

Beim Vorlesen sollte man darauf achten, dass die Kinder das Vorlesen als Moment der Sammlung, der Ruhe und des In-Ruhegelassen-Werdens erleben können. Das gelingt, indem man während des Lesens keine Fragen an die Kinder stellt, sondern vielmehr darauf vertraut, dass die Kinder selbst die Fragen stellen werden, die für ihr Verständnis wichtig sind. Man sollte auf spontane Zwischenfragen der Kinder eingehen, ohne den Text allzu lange zu verlassen.

Das Selbermachen von Büchern macht den Kindern Lust auf die Geschichten. Man kann darum Bilder ausmalen, eigene Poster, Collagen und Bilder zu einer bestimmten Geschichte entwerfen, die Geschichte spielerisch rekonstruieren (pantomimisch, mit Geräuschen, Folientheater usw.)

Die Fremdwörter oder neue Begriffe sollte man durch Bildeinsatz, Gestik und Mimik/Pantomime, Stimmodulation, Gegenstände, Wiederholungen wichtiger Textstellen erklären.

Der kommunikative Ansatz im Fremdsprachenunterricht stellt Kommunikationsfähigkeit in Alltagssituationen als das wichtigste Lernziel auf. Die Themen orientieren sich an den kommunikativen Grundbedürfnissen (Essen, Wohnen, Wetter, Gesundheit…) der Lernenden; dabei spielt die Alltagskultur eine überragende Rolle bei der Themenfindung. Das Regelpauken tritt in den Hintergrund, das Sprechen und Hören ist wichtiger als das Lesen und Schreiben. Es gibt vorrangig authentische Texte, keine Übersetzungen und wenig Grammatik.

CLIL – Ansatz

Kleinere Kinder lernen leicht in lebensnahen Situationen, und je junger sie sind, desto eher lernen sie ganzheitlich und mit allen Sinnen. Am Anfang allen Lernens steht das Erfahren, Entdecken und Erforschen. Kinder brauchen Lernprozesse, die Bewegung, Sinneswahrnehmung und Erkenntnis effektiv miteinander verknüpfen. Der Motor solcher Lernprozesse sind die kindliche Neugier und der Forschungsdrang. Die Motivation spielt eine wichtige Rolle. Die Erfahrung, gemeinsam mit anderen etwas in einer fremden Sprache zu erforschen, zu entdecken und zu verstehen, ist ein besonderes Lernerlebnis. Es stärkt das kindliche Selbstbewusstsein und schafft die Grundvoraussetzungen für nachhaltiges Sprachenlernen: eine positive Einstellung.

Der Begriff CLIL (Content and Language Integrated Learning) beschreibt das integrierte Lernen von Sprache und Inhalt. Bei diesem von der kommunikativen Methode geprägten Ansatz werden die Inhalte des Unterrichts, z.B. die Inhalte eines Sachfaches wie Geografie, Biologie oder Kunst, in der fremden Sprache unterrichtet. Die inhaltlichen (Lern-)Ziele des Sachfaches und des Spracherwerbs sind gleichbedeutend. In der Fachliteratur spricht man deshalb auch von Doppelfokus, wenn es um CLIL geht.

Besonders konsequent findet diese Methode im Immersionsunterricht Anwendung. «Schwimmen lernt nur, wer sich ins Wasser wagt», lautet das Prinzip dieses Ansatzes. Dazu passt der Begriff «Sprachbad», der häufig zur Beschreibung dieser Methode verwendet wird.

In allen CLIL-Konzepten kommt der Erfolg nicht ganz von allein. «Rettungsinseln» und individuelle «Schwimmhilfen» tragen zum Erfolg bei. Dazu gehören angemessene Materialien, die das fachliche und sprachliche Lernen gleichsam unterstützen, sowie Verstehensgerüste für unterschiedliche Lernertypen und besondere Interaktionsmethoden. Die hohen Anforderungen des Immersionsunterrichts an die sprachlichen, fachsprachlichen und kommunikativen Kompetenzen der Lehrkräfte lassen es vermutlich kaum zu, dass sich diese anspruchsvollste Variante der CLIL-Methode durchsetzen wird.

Besonders geeignet für den CLIL-Unterricht sind Fächer mit einer großen Handlungsorientierung, z.B. naturwissenschaftliche Fächer, in denen man mit Experimenten arbeitet, oder Fächer, in denen man Medienprojekte durchführen kann. Diese Experimente, Medienprojekte oder andere Fachinhalte werden in der Fremdsprache durchgeführt. Je mehr sich die Kinder handelnd mit Inhalte beschäftigen, desto eher vergessen sie, dass sie nebenbei auch eine Sprache lernen. Zusätzlich entwickeln sie – auch das fast nebenbei – individuelle Sprachlernstrategien. Kinder können über kleine Experimente zum Hören, Sehen, Riechen, Schmecken und Fühlen intensive Sinneserfahrungen machen und dabei in Kontakt und Austausch mit der Erzieherin/Lehrerin und den anderen Kindern kommen. Gleichzeitig machen sie authentische Erfahrungen mit der deutschen Sprache.

Alle oben genannten Methoden des frühen Fremdsprachenunterrichts nutzen altersgemäße, psychische und physische Eigenschaften des Kindes wie Neugier, Wissbegierde, Kommunikationsbedürfnis, Bereitschaft und Fähigkeit zur Nachahmung sowie Artikulationsfähigkeit. Sie bieten dem Kind eine zusätzliche Möglichkeit, sich vielseitig zu entwickeln, sich ganzheitlich mit einer Fremdsprache zu befassen und haben günstige Auswirkungen auf das Lernen im Allgemeinen [5]. Nach der Beschäftigung mit wichtigen Methoden sollte sich trotzdem die Überzeugung einstellen, dass es keine besten aller Unterrichtsmethoden gibt. «Die fremdsprachendidaktische Forschung hat in den letzten Jahrzehnten die Vorstellung aufgegeben, es gäbe so etwas wie universelle, d.h. für alle Menschen, die rund um die Globus Fremdsprachen lernen, gültige und fest gefügte Lehrmethoden. Und die Frage, ob man annehmen kann, dass alle Menschen auf die gleiche Weise Fremdsprachen lernen, gehört gegenwärtig zu den spannendsten Fragen der Fachdiskussion!» [2, s. 38].

Literaturverzeichnis:

1. Albert, Ruth (o.J.): Vorlesung «Einführung in die Psycholinguistik» (Lektion 5: Mehrsprachigkeit, 5. 4. 3 Der Einfluss von Lehrmethoden): http: // web. uni-marburg.de / fb 09/ igs / institut / abteil / daf / service / Reader (15. 03. 2006).

2. Asher, James J. (1969): «The Total Phycikal Response Approach to Second Language Learning. The Modern Language Journal 1, S. 3–17.

3. Neuner, Cerhard (1997): Die Lernenden im Blickpunkt. Wege der Didaktik und Methodik des fremdsprachlichen Deutschunterrichts ins nächste Jahrtausend. In: Fremdsprache Deutsch. Zeitschrift für die Praxis des Deutschunterrichts, Sondernummer II / 1997 (Trends 2000), S. 38–48.

4. http // www. hueber. de / wiki – 99 – stichwoerter / index. php / Metoden_des_Fremdsprachenunterrichts

5. http // kmk. org / fileadmin / veroeffentlichungen_beschluesse / 2005_O Fremdsp-Grundschule.pdf, / Stand: März 2011: 2-3).

УДК .....

Г. С. Поваляєва,
Київський національний лінгвістичний університет, м. Київ

КАРНАВАЛЬНА СКЛАДОВА ІСПАНСЬКИХ ІНТЕРНЕТ ЧАТІВ

У статті запропоновано розглянути Інтернет чат як прообраз класичного карнавалу, що має специфічні ознаки та складові. Ефект карнавальності чату обумовлений, у першу чергу, різновидом комунікації – інтерактивною – та формою комунікації – діалогом між людьми за допомогою комп'ютера. Дослідження було зосереджене на вивченні феномену карнавалу в розумінні його М. М. Бахтіним. Спираючись на концепцію М.М. Бахтіна, було виділені ознаки карнавальності віртуального спілкування та її структуру.

Ключові слова: *карнавал, Інтернет чати, віртуальне тіло, амбівалентний сміх.*

В статье предлагается рассмотреть Интернет чат как прообраз средневекового карнавала. Эффект карнавальности чата обусловлен, в первую очередь, разновидностью коммуникации – интерактивной – и формой комму-

© Г. С. Поваляєва, 2015

ЗМІСТ

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ

Я. В. Андрейко
МЕТОДИ НАВЧАННЯ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ 3
О. М. Барно
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 5
Л. П. Бойко
ІННОВАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ 9
О. А. Брона, Р. І. Комар, Л. В. Сологуб
НАВЧАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ 11
І. А. Бронетко
ЗМІСТОВИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ 14
А. М. Габовда, Т. М. Кравченко
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 16
І. Ю. Голуб
НАВЧАЛЬНІ МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ 19
Н. М. Гудкова
СУТНІСТЬ КОМУНІКАТИВНО-КОГНІТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ФАХОВОГО СПРЯМУВАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ 21
О. П. Дацків
ДРАМАТИЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ 23
Н. А. Джава
DEUTSCH LEHREN LERNEN: BESONDERHEITEN DES HANDLUNGSORIENTIERTEN FREMDSPRACHENUNTERRICHTS 27
Н. Б. Дзюбишина
РАННЄ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ЯК ОДНЕ З АКТУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ МОВНОЇ ПОЛІТИКИ НІМЕЧЧИНИ 29
Н. Є. Дмітренко
ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 32
О. П. Іванцова
ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУ ВИВЧЕННЯ МОВИ В УМОВАХ ВИСОКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ТА ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОГО НАВАНТАЖЕННЯ 34
В. О. Калінін
ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА ОСНОВІ КОЛАБОРАТИВНОГО НАВЧАННЯ 36
Г. Б. Козловська
РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИВЧЕННІ І ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ 38
О. Є. Кравець
ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧ – СТУДЕНТИ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ З ВИКОРИСТАННЯМ АВТОРСЬКОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОЕКТУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ІНФОРМАЦІЇ (КОМУНІКАТИВНА ФАЗА) 41
Г. Т. Кузь
ФРАЗЕОЛОГІЧНІ НАВЧАЛЬНІ СЛОВНИКИ В МЕТОДИЦІ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ 43
О. В. Лось
КОМПЕТЕНЦІЇ ТЬЮТОРА В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ 47
Л. Л. Макарук
МУЛЬТИМОДАЛЬНА ГРАМОТНІСТЬ У ЦИФРОВОМУ СТОЛІТТІ 49
Л. Ф. Могельницька
АНГЛОМОВНІ ТЕКСТИ КІНЕМАТОГРАФІЧНОЇ ТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ 52
И. Б. Петриченко
О РОЛИ ВНЕАУДИТОРНОЙ РАБОТЫ В ФОРМИРОВАНИИ КОММУНИКАТИВНОЙ КОМПЕТЕНЦИИ ИНОСТРАННЫХ СТУДЕНТОВ 55
Т. О. Пивоварчук
MODERNE METHODEN DES FRÜHEN FREMDSPRACHENUNTERRICHTS 57
Г. С. Поваляєва
КАРНАВАЛЬНА СКЛАДОВА ІСПАНСЬКИХ ІНТЕРНЕТ ЧАТІВ 59
І. М. Свириденко, С. С. Кухарьонок
ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ 62

Н. Ю. Сердюк
РЕФЛЕКСІЯ ПІД ЧАС ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ ЯК ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 64
О. М. Серняк
КОМУНІКАТИВНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ. БАР'ЄРИ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ ПЕРЕШКОД 67
М. О. Сторчак
МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНІЙ МОВІ У ВИЩІЙ ШКОЛІ ЗА ГРАМАТИКО-ПЕРЕКЛАДНИМ МЕТОДОМ 70
І. П. Тригуб
ЗАСТОСУВАННЯ ІТ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ 72
В. Ю. Тютюнник, Ю. Є. Давиденко, О. В. Кондрашева
НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ІНОЗЕМНА МОВА В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ» 75
В. Я. Чорній
ЕФЕКТИВНІСТЬ КОМУНІКАТИВНОГО АСПЕКТУ У ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОМУ ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ ІНОЗЕМНИМИ МОВАМИ 78
О. В. Шевченко
РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ТА МОВОЗНАВСТВА 80
Л. М. Штохман
КРЕАТИВНІСТЬ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 83
О. В. Ябурова
НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ 85

КОРПУСНІ ТА ЛЕКСИКОГРАФІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОПИСУ МОВНОЇ СИСТЕМИ ТА ТЕРМІНОЗНАВСТВА

S. Druzhbyak, O. Savitska
ZWEIGLIEDRIGE METAPHORISCHE WORTVERBINDUNGEN IM WIRTSCHAFTSDEUTSCHEN 89
О. Є. Басалкевич
ДІАХРОННА МОДЕЛЬ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКОВИХ СИНОНІМІЧНИХ РЯДІВ У ДАВНЬОШОТЛАНДСЬКІЙ МОВІ 91
О. А. Дакі
ТЕМАТИЧНІ ГРУПИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОРСЬКІЙ ТЕРМІНОСИСТЕМІ 97
О. М. Демська
СЛОВО І ТЕРМІН 'ОМОНІМ' В УКРАЇНСЬКОМУ СЛОВНИКАРСТВІ 100
О. І. Дуда
ТЕРМІНОЛОГІЗАЦІЯ ПРИКМЕТНИКА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (НА МАТЕРІАЛІ ЛІТЕРАТУРИ З ФІНАНСОВОЇ СПРАВИ) 102
В. В. Жуковська, В. В. Шилюк
СТАТИСТИЧНА ВЕРИФІКАЦІЯ СОЦІОЛІНГВІСТИЧНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ МОВЦЯ В УСНОМУ АМЕРИКАНСЬКОМУ АКАДЕМІЧНОМУ ДИСКУРСІ 105
Н. Д. Засанська
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОДИНИЦЬ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИХ МІКРОПОЛІВ ЕКОЛОГІЧНА КРИЗА / ECOLOGICAL CRISIS В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ІНТЕРНЕТ-ВИДАНЬ) 108
О. О. Каліберда
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЕНЦИКЛОПЕДИЧНОЇ ЛЕКСИКОГРАФІЇ НОВОГО ЧАСУ ТА ЕПОХИ ПРОСВІТНИЦТВА 111
М. А. Кізіль
ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ ТА ДИСТИНКТИВНІ ОЗНАКИ ТЕРМІНОСИСТЕМИ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 114
О. П. Коваль
ОСОБЛИВОСТІ ТЕРМІНА ТЕНІСУ ЯК ОДИНИЦІ СПОРТИВНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ 117
В. Г. Костенко
БАЗОВІ КОНЦЕПТИ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІІ ОРТОДОНТІЇ 120
Л. М. Коцюк
ВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНОМОВНИМИ ТА РОСІЙСЬКОМОВНИМИ НАУКОВЦЯМИ ПОНЯТТЯ «КОРПУСНА ЛІНГВІСТИКА» (НА МАТЕРІАЛІ WEB-КОРПУСУ) 122
З. Б. Куделько
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СИНОНІМІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТЕРМІНОСИСТЕМІ ДИПЛОМАТІЇ 125
Є. В. Михайлова
ТРАНСПОЗИЦІЯ – ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ЯВИЩЕ У ГРАМАТИЧНІЙ СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ 127
Л. В. Мовчун
ЛЕКСИКОГРАФУВАННЯ РИМОВИХ ГНІЗД: ТРАДИЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ 129
А. В. Мороз
ЕТНОЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ ФАХОВОЇ МОВИ ТОРГІВЛІ НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ 132

С. К. Романюк
ЗАСТОСУВАННЯ СТАТИСТИЧНИХ МЕТОДІВ У ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ 134
Б. І. Шуневич, І. М. Дробіт
КОМП'ЮТЕРНІ СЛОВНИКИ ПОЖЕЖНО-ТЕХНІЧНИХ ТЕРМІНІВ: ЛЕКСИЧНІ МАТЕРІАЛИ, ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 137

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО ТА МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

O. Khirotchynska
LES PARTICULARITÉS DU FONCTIONNEMENT DE L'ELLIPSE DANS L'ŒUVRE D'ARTHUR RIMBAUD 140
Л. М. Айзенбарт
ПОЕТИКА: ПРОБЛЕМА ТЛУМАЧЕННЯ ТЕРМІНА 142
Н. П. Анісімова
«МИНУЛОГО НЕ ВИСТАЧАЄ…»: ХУДОЖНЯ ТРАНСФОРМАЦІЯ ІСТОРИЧНИХ МОТИВІВ У ЦИКЛІ «СУХА РІЗЬБА» ВАСИЛЯ ГЕРАСИМ'ЮКА 145
О. Бєлявцева
ІМАГОЛОГІЧНИЙ ОБРАЗ ІНШОГО В УКРАЇНСЬКОМУ ДИСКУРСІ ПРО ЛЬВІВ 148
Е. Н. Братель
ОТРАЖЕНИЕ ЯВЛЕНИЯ ИММИГРАЦИИ В АРГЕНТИНСКОЙ ПОЭЗИИ 150
Ю. А. Ващенко
«КОМПЛЕКС ИОНЫ» В ХУДОЖЕСТВЕННОЙ СТРУКТУРЕ РОМАНА АННЕЛИЗ ВЕРБЕКЕ «НЕСПЯЩИЕ» («SLAAP!») 152
С. М. Винар
КОМУНІКАТИВНА РОЛЬ РЕМАРКИ В «ДРАМІ ДЛЯ ЧИТАННЯ» 155
О. Б. Галицька
КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НІМЕЦЬКОМОВНОГО ЛАУДАТИВНОГО ДИСКУРСУ 157
О. В. Гальчук
(РЕ)КОНСТУРКЦІЯ БАРОКОВОГО МІФУ ПРО АНТИЧНІСТЬ У СВІТІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІРИКИ ЗРІЛОГО СИМВОЛІЗМУ 159
Д. Д. Гнілицька
«МІСТО / СЕЛО» ЯК ОДНА З ФОРМ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У РОМАНІ Є. ПАШКОВСЬКОГО «СВЯТО» 162
Р. А. Гончарук
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ КОНЦЕПТУ «ЩАСТЯ» НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ (НА МАТЕРІАЛІ ПОЕЗІЙ Г. ГЕЙНЕ В ПЕРЕКЛАДІ Л. УКРАЇНКИ) 164
Г. С. Деркач
ОСОБЛИВОСТІ СПРИЙНЯТТЯ ФЕНОМЕНА ОСКАРА ВАЙЛДА В УКРАЇНСЬКОМУ КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НА ПОЧАТКУ XX СТОЛІТТЯ 166
О. І. Довбуш
ЧИТАЧ ЯК НОСІЙ І ТВОРЕЦЬ КУЛЬТУРНИХ КОДІВ: СЕМІОТИЧНИЙ ПОГЛЯД 170
О. Р. Заболотна
МОТИВ АВТОБІОГРАФІЗМУ У ТВОРЧОСТІ СІЛЬВІЇ ПЛАТ 172
М. В. Іконнікова
ПОЕТИКА ІМЕНІ В РОМАНІ ГРЕМА СВІФТА «ЗЕМНОВОДНИЙ КРАЙ»: ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНИЙ ВИМІР 174
М. М. Калініченко
МІЖКУЛЬТУРНІ КОМУНІКАЦІЇ У ДИСКУРСІ ПІВНІЧНОАМЕРИКАНСЬКОГО РОМАНТИЗМУ 177
О. Б. Козій
ДЕМІУРГІЙНИЙ АСПЕКТ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ВНУТРІШНЬОЇ ЕВОЛЮЦІЇ ПЕРСОНАЖА У ФАНТАСТИЧНІЙ ЕПОПЕЇ Р.ЖЕЛЯЗНИ «ХРОНІКИ АМБЕРА» 180
О. П. Колінько
ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА КРІЗЬ ПРИЗМУ МУЛЬТИКУЛЬТУРАЛІЗМУ 182
Е. А. Колмыкова
МИХАИЛ КУЗМИН – ПЕРЕВОДЧИК 185
Т. Б. Кондратьєва
МИСТЕЦТВО У ДИСКУРСІ ТРАНСКУЛЬТУРАЛІЗМУ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАННЯ ХАРУКІ МУРАКАМІ «ДРУГЕ ПОГРАБУВАННЯ БУЛОЧНОЇ») 187
І. Б. Кушнір
СВІТ ДИТИНСТВА У РОМАНІ Н. АММАНІТІ «Я НЕ БОЮСЬ» 190
А. В. Левченко
РОЗУМІННЯ, ЩО РОЗПРЕДМЕЧУЄ, ЯК ГЕРМЕНЕВТИЧНА ТЕХНІКА СПРИЙНЯТТЯ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ ОПОВІДАНЬ ГРИГІРА ТЮТЮННИКА) 192
О. Л. Лотоцька, Л. В. Собчук
КОНЦЕПТ «ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ» У НАРАТИВНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ НОВЕЛ О. ГЕНРІ ТА АРКАДІЯ ЛЮБЧЕНКА 194
Л. В. Мацевко-Бекерська
РЕЦЕПТИВНИЙ ГОРИЗОНТ ПРОЗОВОГО НАРАТИВУ В РОМАНІ ЮСТЕЙНА ҐОРДЕРА «ЗАМОК В ПІРЕНЕЯХ» 197
І. П. Мегела
«ГРА В БІСЕР» ГЕРМАНА ГЕССЕ ЯК ФІЛОСОФСЬКА УТОПІЯ 200
І. В. Мельничук
«ЛЯМЕНТ ДОМУ КНЯЖАТ ОСТРОЗЬКИХ» В КОНТЕКСТІ ТАНАТОЛОГІЧНОГО ДИСКУРСУ УКРАЇНСЬКОЇ БАРОКОВОЇ ПОЕЗІЇ 205

М. А. Нестелєєв
АРХЕТИП ТІНІ В «ПОВІСТІ БЕЗ НАЗВИ» В. ПІДМОГИЛЬНОГО 208
К. М. Паламарчук
ГРОМАДЯНСЬКІ МОТИВИ У ТВОРЧОСТІ Ф. Г. КЛОПШТОКА 211
Н. І. Романишин
ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ 213
О. А. Росстальна
ПРОБЛЕМА МОРАЛЬНОГО ВИБОРУ В ОПОВІДАННІ Т. ГАРДІ «ГЕРЦОГИНЯ ГЕМПТОНШИРСЬКА» 215
О. В. Ситник
НОВАТОРСЬКІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО СВІТУ ЛЮДИНИ В ЛІТЕРАТУРІ 1920-1930-Х РОКІВ (НА МАТЕРІАЛІ НОВЕЛІСТИКИ В. ФОЛКНЕРА І М. ХВИЛЬОВОГО) 217
В. А. Спивачук
СВОЕОБРАЗИЕ ЗАГЛАВИЙ В РАССКАЗАХ 1920-Х ГОДОВ (НА ПРИМЕРЕ ПРОИЗВЕДЕНИЙ ПАНТЕЛЕЙМОНА РОМАНОВА) 220
Т. Ткаченко
ОБРАЗ НАРАТОРА У МАЛІЙ ПРОЗІ ОСИПА ТУРЯНСЬКОГО 222
С. Э. Трош
ЛИРИКА ЭНДРЮ МАРВЕЛЛА (1621-1678): РЕЛИГИОЗНО-ФИЛОСОФСКИЙ И ГЕНДЕРНЫЙ АСПЕКТЫ 225
Л. Чередник
СВІТ ЖІНОЧОЇ ДУШІ У ПОЕЗІЇ ВІСЛАВИ ШИМБОРСЬКОЇ ТА ЛІНИ КОСТЕНКО 227
Т. В. Шадріна
УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ЛІТЕРАТУРА: СИНДРОМ РОЗЩЕПЛЕНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ 230
Т. М. Шарова, Ю. В. Саєнко
ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИЧНОЇ МАЙСТЕРНІ В'ЯЧЕСЛАВА РОМАНОВСЬКОГО 233
Г. М. Шевців, Р. Б. Шевців
ГРАМАТИЧНА ПАРТИТУРА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ АВТОБІОГРАФІЧНОГО ДИСКУРСУ Й.-В. ҐЕТЕ 235
Ф. М. Штейнбук
КОНВЕРГЕНЦІЯ ТОПОСУ СПОКУСЛИВОСТІ У ТВОРАХ СУЧАСНОЇ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ 237
О. О. Юрчук
ЛІТЕРАТУРА ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНЕ ЯВИЩЕ 241

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

L. V. Bordyuk
CULTURAL IMPLICATIONS IN TRANSLATION FROM ENGLISH INTO UKRAINIAN 243
Т. Р. Ананко
ЛІНГВО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ 245
Т. П. Андрієнко
КОГНІТИВНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (НА ПРИКЛАДІ НОВЕЛИ О.ГЕНРІ «THE LAST LEAF»/«ОСТАННІЙ ЛИСТОК») 247
О. В. Васильченко
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІ ДОГОВОРИ В АНГЛОМОВНОМУ ДІЛОВОМУ ДИСКУРСІ: ПОНЯТТЯ, ТИПИ ТА ПЕРЕКЛАД 250
О. М. Волченко, В. В. Нікішина
ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ В АНГЛО-УКРАЇНСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ПЕРЕКЛАДІ 252
В. А. Вуколова
ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕДАЧИ ИМПЛИЦИТНЫХ СМЫСЛОВ В АВТОПЕРЕВОДЕ (НА МАТЕРИАЛЕ РАССКАЗА В.НАБОКОВА «ВЕСНА В ФИАЛЬТЕ») 254
О. Б. Галич
КОРЕЛЯЦІЯ ТИПІВ ГОТИЧНОЇ ПАРОДІЇ З ТРАНСФОРМАЦІЙНИМИ ПРИЙОМАМИ ПЕРЕКЛАДУ 257
О. В. Государська
ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ ТЕОРЕТИЧНОЇ БАЗИ ПЕРЕКЛАДУ І ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧОЇ МЕТОДОЛОГІЇ 259
М. В. Заботнова
SPECIFICITY OF RELIGION BIASED PHRASES' USAGE IN POLITICAL SPEECHES AND THEIR TRANSLATION 262
А. Р. Зубрик
THE PECULIARITIES OF TRANSLATION OF ENGLISH PRASEOLOGICAL UNITS WITH SOMATIC ELEMENTS 264
О. В. Касаткіна-Кубишкіна, Ю. В. Курята
ПЕРЕКЛАД ПАРЕМІЙ ЯК ДЕКОДУВАННЯ ЕТНІЧНОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ 266
Л. В. Каушанська
ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ДІЛОВИХ ЛИСТІВ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ 269
А. Ю. Марховська
ВІДТВОРЕННЯ ІСПАНСЬКОЇ НЕЦЕНЗУРНОЇ ЛЕКСИКИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 272
Л. В. Мельник
ДО ПИТАННЯ ВІДТВОРЕННЯ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНИХ ЗВЯЗКІВ ПІД ЧАС ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ 274
Н. А. Мельник, Л. С. Козуб
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ ТЕРМІНІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 277
Н. О. Моісєєва
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ КОНТАМІНОВАНИХ ЛЕКСЕМ В НІМЕЦЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ НОВИНАХ 279

І. В. Онушканич, М. В. Штогрин, С. М. Пристай
ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ЗАСІБ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ЕВФЕМІЗМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 282
Ю. М. Плетенецька
СИНТАКСИЧНЕ УПОДІБНЕННЯ СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ АНГЛОМОВНОГО ВІДЕОРЯДУ ТА ЙОГО ДУБЛЬОВАНИХ ПЕРЕКЛАДІВ 284
Ю. А. Потіпак
«ВІЛЬШАНИЙ КОРОЛЬ» Й. ҐЕТЕ В ПЕРЕКЛАДІ НОВОГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ 287
Л. О. Свищ
ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ ДРАМИ – ТВОРУ НА МЕЖІ ЛІТЕРАТУРИ ТА ТЕАТРУ 290
Т. В. Смірнова
ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ НА ПРИКЛАДІ ФАХОВОЇ МОВИ ТРАНСПОРТУ 293
Г. С. Соловей
ВІДТВОРЕННЯ ПОЛІТИЧНИХ СИМВОЛІВ У ПЕРЕКЛАДІ: КРОС-КУЛЬТУРНИЙ І ЖАНРОВИЙ АСПЕКТИ 295
Ю. Г. Стежко
ХУДОЖНІЙ ПЕРЕКЛАД У ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ ДИСКУРСІ 297
М. Р. Ткачівська
ПОЕТИЧНІ ВКРАПЛЕННЯ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАД (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВ) 300
А. М. Тригуб
ВОЛОДИМИР МИТРОФАНОВ: ДО КРИТИКИ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ 303
З. В. Чепурна, Г. Л. Лисенко
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ ТЕРМІНІВ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 306
О. В. Шум
СПІВВІДНЕСЕННЯ ІДІОСТИЛЮ АВТОРА І СТИЛЮ ПЕРЕКЛАДАЧА (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДУ РОМАНУ Ю. АНДРУХОВИЧА «РЕКРЕАЦІЇ» НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ) 308

Наукове видання

Наукові записки
Національного університету «Острозька академія»
Серія «Філологічна»

Збірник наукових праць

Випуск 54

Головний редактор *І. Д. Пасічник*

Відповідальний за випуск *І. В. Ковальчук*

Укладачі: *І. В. Ковальчук, Л. М. Коцюк, С. В. Новоселецька*

Технічний редактор *Р. В. Свинарчук*

Комп'ютерна верстка *Н. О. Крушинської*

Художнє оформлення обкладинки *К. О. Олексійчук*

За достовірність наведених фактичних даних, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей відповідають автори.

Формат 60x84/8. Ум. друк. арк. 36,73. Наклад 100 прим. Зам. № 21–15
Папір офсетний. Друк цифровий. Гарнітура «TimesNewRoman».

Оригінал-макет виготовлено у видавництві
Національного університету «Острозька академія»,
Україна, 35800, Рівненська обл., м. Острог, вул. Семінарська, 2.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи РВ № 1 від 8 серпня 2000 року.

Видавець СПД Свинарчук Р. В.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи РВ № 27 від 29 липня 2004 року.
Тел. (+38067) 771 28 70, e-mail: 35800@ukr. netРВ №1 від 8 серпня 2000 року.